Ks. Marian Szczotka SAC (1936 - 2023), doktor, wykładowca muzyki kościelnej w WSD i proboszcz w Ołtarzewie, rektor domu w Konstancinie-Jeziornie, duszpasterz w Wadowicach na Kopcu.

Urodził się 1 sierpnia 1936 r. w Ujsołach, w powiecie Żywiec, w rodzinie Wawrzyńca, pracownika urzędu pocztowego na etacie listonosza i Anny z d. Bryja, siostry sługi Bożego ks. Franciszka Bryi SAC (□ 1941). Rodzina Szczotków liczyła dziesięcioro dzieci, spośród których trzech synów zostało kapłanami (Marian i Franciszek [1942-1995] u pallotynów oraz Andrzej, kapłan archidiecezji krakowskiej, obecnie senior dziekan i proboszcz w Krzeszowicach).

W sierpniu 1953 r. Marian jako kandydat na kleryka rozpoczął pallotyński nowicjat w Ząbkowicach Śląskich. Pierwszą konsekrację w Stowarzyszeniu złożył 8 września 1955 r. w Wadowicach na Kopcu na ręce ks. Stanisława Martuszewskiego SAC, radcy prowincjalnego, a wieczną trzy lata później w Ołtarzewie – na ręce ks. Wojciecha Turowskiego, exgenerała Stowarzyszenia, podczas jego wizytacji kanonicznej w Polsce. W latach 1955-62 kl. Marian Szczotka odbył w Ołtarzewie studia filozofii i teologii.

Święcenia kapłańskie przyjął 17 czerwca 1962 r. w Ołtarzewie z rąk biskupa Zygmunta

Choromańskiego, biskupa pomocniczego archidiecezji warszawskiej i ówczesnego sekretarza Konferencji Episkopatu Polski. Po święceniach odbywał roczne dyrektorium pastoralne w Ołtarzewie, uczęszczał do Liceum Korespondencyjnego nr 1 w Warszawie i jednocześnie od 1963 r. uczył się w Instytucie Szkolenia Organistów w Aninie. Następnie w 1966 r. został skierowany na studia muzykologii na KUL. Uwieńczył je w 1972 r. tytułem magistra muzykologii kościelnej. Licencjat w zakresie muzykologii uzyskał na KUL w 1984 r., a w 1993 r. na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie zdobył stopień naukowy doktora teologii, na podstawie dysertacji: "Graduał MS. 205 z Biblioteki Klarysek Krakowskich w świetle polskiej i europejskiej tradycji liturgiczno-muzycznej. Studium źródłoznawcze".

Po zakończeniu studiów został duszpasterzem przy kościele Chrystusa Króla w Warszawie (1971-72), a następnie w Ząbkowicach Śląskich (1972-76), ucząc tu jednocześnie śpiewu kościelnego pallotyńskich nowicjuszy. W sierpniu 1976 r. przybył do Ołtarzewa, gdzie najpierw został wykładowcą muzyki kościelnej w Wyższym Seminarium Duchownym, a od sierpnia 1984 r. był tam równocześnie rektorem kościoła seminaryjnego – i od momentu erygowania przy nim parafii Królowej Apostołów w 1988 r. – jej pierwszym proboszczem. Prowadził też chór seminaryjny i parafialny i przez krótki czas w latach 70. był II prefektem alumnów. W latach 1982-84 został ustanowiony moderatorem (kierownikiem) II roku Okresu Wstępnego i Junioratu Braci w Ołtarzewie.

Po przekształceniu Prowincji Chrystusa Króla w Polsce w 1993 r., ks. Marian zgodnie z zasadami podziału został włączony do Prowincji Zwiastowania Pańskiego, ale wkrótce poprosił o przeniesienie do macierzystej Prowincji Chrystusa Króla, do której został inkardynowany już 25 września tr.

W 1997 r. został mianowany rektorem wspólnoty pallotyńskiej w Konstancinie-Jeziornie i dyrektorem tamtejszego Domu Rekolekcyjnego. Od tego roku dojeżdżał też z wykładami do diecezjalnego Seminarium Duchownego w Łowiczu. W 2006 r., po zakończeniu kadencji rektorskiej objął funkcję kapelana sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Derdach, przynależąc formalnie do domu w Ołtarzewie. W 2007 r. został skierowany na Kopiec do Wadowic, gdzie udzielał się w pracy formacyjno-dydaktycznej we wspólnocie nowicjackiej i angażował się w duszpasterstwo przy kopieckiej kaplicy rektoralnej.

W strukturach Stowarzyszenia ks. Marian był członkiem Zespołu Roboczego do Przygotowania Kongresu Wyższych Przełożonych w Konstancinie-Jeziornie (2002) i pełnił funkcję radcy domu kopieckiego. W 2022 r. obchodził 60. lecie kapłaństwa.

Jego komplikacje chorobowe rozpoczęły się w maju 2018 r., kiedy podczas pobytu w Krzeszowicach doznał na schodach nieszczęśliwego upadku. Odtąd pogłębiały się jego problemy chorobowe i ostatecznie po krótkim pobycie u swego brata w Krzeszowicach, przybył 5 maja 2022 r. do Pallotyńskiego Domu Opieki im. św. Wincentego we Wrzosowie k. Radomia. Przebywając tam zawsze chciał być z ludźmi w kaplicy; siedząc na wózku inwalidzkim, codziennie odprawiał ofiarę eucharystyczną, która była dla niego największą radością i głębokim przeżyciem. 27 stycznia 2023 r. trafił do Mazowieckiego Szpitala Wojewódzkiego w Radomiu. Zmarł w szpitalu 28 stycznia 2023 r. o godz. 9.42, wcześniej przyjąwszy sakrament chorych z rąk swego brata Andrzeja. Przyczyną bezpośrednią śmierci była niewydolność krążenia. Ks. Marian odszedł do Pana w wieku 87 lat, w 68 roku trwania w konsekracji pallotyńskiej i w 61 roku kapłaństwa.

Ks. Marian służył Kościołowi i Stowarzyszeniu ofiarną pracą i talentami, którymi go Bóg obdarzył oraz wspierał modlitwą, a na ostatnim etapie życia ofiarą cierpienia. Kochał muzykę, czemu dawał wyraz zwłaszcza podczas gry na organach, prowadząc chóry czy wykładając przez wiele lat muzykę kościelną w Seminarium Duchownym w Ołtarzewie i w nowicjatach w Ząbkowicach Śląskich i Wadowicach. Cenił sobie też pracę duszpasterską, bo dawała mu ona kontakt z ludźmi i poczucie realizacji swego apostolskiego powołania. Kultura osobista i życzliwy stosunek do ludzi zjednywały mu uznanie i szacunek otoczenia. Był bardzo zżyty z wiernymi w Ołtarzewie i szczególną wagę przywiązywał do pielęgnowania kontaktów z rodziną. Był człowiekiem stale uśmiechniętym, pogodnym, towarzyskim i bardzo bezpośrednim.

Pogrzeb śp. ks. Mariana odbędzie się 1 lutego (środa) 2023 o godz. 12.00 w domu macierzystym Księży i Braci Pallotynów w Wadowicach.

Oprac. ks. Stanisław Tylus SAC